

Uglavljeni u Krista

od Tomislava Vlašića

Želite li ozdravljenje ili uskrsnuće?

Draga braćo i sestre, danas ćemo razmišljati o jednoj jako osjetljivoj temi. Ona traži svu vašu pažnju i odgovornost za sve ono što ste čuli; kako biste sve što ste čuli i primili na ovom putu stavili u praksu, da vaše duše prihvate i dadnu odgovor u sebi. Tema razmišljanja je *“Želite li ozdravljenje ili uskrsnuće?”* Započnimo s molitvom u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen

***“Gospodine Bože naš, Oče nebeski ti si nam poslao svoga Sina,
savršenu sliku tvoju.
U toj slici mi prepoznajemo sebe.
Za nas je ta slika postala vidljiva ovdje na Zemlji.
U onom što je Isus živio i u čemu je proslavljen
mi vidimo naš put i mi vidimo našu slavu.
On nam je poslao Duha Svetoga, neka nas Duh Sveti prosvijetli
i neka nas opečati sa sedam darova svojih,
da možemo razumjeti i staviti u praksu sve ono što nas on poučava,
po Kristu našem Gospodinu. Amen”***

Na početku želim pojasniti neke pojmove. Kada govorim o ozdravljenju ja ne želim govoriti o medicini. Medicina je jako puno napredovala na Zemlji u okviru zemaljskih mogućnosti. Naravno s medicinom ljudi u svemiru, koji su ostali vjerni Bogu, ne može se ni uspoređivati. Nije ni sjena onoga što oni imaju i što su dostigli. Ovdje želim govoriti o temeljnom stavu kršćanina, stavu pred Bogom i što on želi. Neka mi oprostite svi oni koji pripadaju drugim religijama ili ne vjeruju u Boga a istražuju život u svemiru. Mi ne želimo uvjeravati nikoga, nego želimo svjedočiti i prenositi život koji nam je Isus Krist dao. Uloga cijele Crkve, naroda Božjeg je; objaviti Isusa Krista, objaviti život Trojedinog Boga, komunicirati ga ljudima. Nije uloga naroda Božjeg dokazivati ljudskom logikom život Božji ili život u cijelom svemiru, nego objaviti ga u sebi kao istinu života. Ova istina će svijetliti svim ljudima dobre volje neovisno o pripadnosti i religiji. Isus Krist je jednako pritjecao u pomoć ljudima iz drugih religija ili onima koji nisu vjerovali u

Boga, ali su se pouzdali u Božje djelovanje u Isusu Kristu. Jednako je išao u susret ljudima grešnicima kao i onima koji su bili dobri. Nije mogao pomoći onima koji su se činili pravednima. Stoga je ova poruka za svakoga, jer mi svima želimo prenijeti Božji život. Kada govorim o izlječenju, mislim prvenstveno na ono što čovjek želi, kao vjernik. Temeljna razlika je u tome kako mi prihvaćamo Isusa Krista. Prihvaćamo li ga kao nekog iscjelitelja ili ga prihvaćamo kao Otkupitelja? Ako prihvaćamo Isusa Krista više manje kao iscjelitelja, onda smo orijentirani prema liječenju i na neki način naše je uvjerenje da nam Isus Krist služi da preživimo ovdje na Zemlji i zakrpimo ovo naše tijelo koje je već predodređeno na trulež. Taj stav onda isključuje Isusa Krista Otkupitelja. Kada govorimo o Otkupitelju onda mislimo na cijelu njegovu Osobu. Mislimo na Isusa Krista koji je pobijedio zlo, smrt, koji je uskrsnuo i ušao u slavu. Čovjek vjernik koji cijelim bićem prihvaća Isusa Krista kao Otkupitelja ima pred sobom Božju slavu u koju će ući čak i onda kada prolazi kroz kušnje, kada nosi križeve, kada susreće smrt i pobjeđuje ju. Ovaj stav prihvaćanja Isusa Krista kao Otkupitelja u sebi uključuje ozdravljenje ali najprije liječi korijene. Ne može se izliječiti čovjek koji pokušava izliječiti samo posljedice jednog grijeha dok ostavlja svoj korijen u dubinama ranjen, bolestan ili mrtav. Na takvom stablu ne može biti zdrav rod. Dakle, mi pozivamo sve one koji idu ovim putem da prihvate Isusa Krista onakvog kakav nam se objavio; Spasitelja svijeta, Bogo - Čovjeka, Otkupitelja svijeta. Da ga prihvatimo u cijeloj njegovoj dinamici življenja. On je rekao ja sam Put, Istina i Život. Dakle trebamo ići onim putem kojim je on išao, prihvatiti Istinu koju je on objavio. Trebamo prihvatiti Život koji nam on daruje kao Spasitelj svijeta. Za nas koji kažemo da idemo putem uglavljenja u Krista i želimo druge uglavljivati i idemo putem da postanemo nova stvorenja ovaj izbor treba biti čist, korektan. Ovdje nema nikakvog kompromisa. Kažemo da je Isus Krist došao iscijeliti cijelog čovjeka. U Svetom Pismu pokazan je put uskrsnuća i pobjede prve smrti. To bi se trebalo dogoditi u svakom čovjeku koji je kršten, koji je zaista prihvatio krštenje i koji je po njemu ukopan u smrt Kristovu da bi živio kao novo stvorenje. Što znači pobijediti prvu smrt? Znači pobijediti sebičnost. Sebičnost se ukorijenila u svakom čovjeku na Zemlji nakon istočnog grijeha. Vidimo u životu velikih svetaca što su sve poduzimali da bi iskorijenili ovo zlo u sebi, da bi pobijedili prvu smrt. Sebičnost nije samo materijalni izražaj, ona se u nama očituje i onda kada želimo ići duhovnim putem. Danas su mnogi ljudi duhovno probuđeni. Na neki način cijelo čovječanstvo je duhovno probuđeno. Isto tako su probuđeni mnogi koji služe Sotoni, koji se bave ezoterizmom. Probuđeni su ljudi u religijama; ali to ne znači da je njihov stav zdrav. Mi govorimo o probuđenosti u našoj dubini; probuđenosti od Duha Svetoga koji nas usmjeruje prema Isusu Kristu. Prihvaćajući Isusa Krista u cjelini, preko kojega ulazimo u novo stvorenje i u njemu pobjeđujemo prvu smrt, svaku vrstu sebičnosti. Ima oblika sebičnosti koji su vidljivi svakome, ali ima i onih

koji su jako dobro prikriveni raznim maskama. Najgori pokrivači su oni duhovni i religiozni. Stoga se obraćam upravo vama koji se osjećate probuđeni u kršćanstvu i vama koji se osjećate pozvanim prikazati život Isusu po Mariji da biste ušli s njim u Mistično jedinstvo te postali sredstva preko kojih se objavljuje život Trojedinog Boga. Zato želim naglasiti neke opasnosti koje postoje u duhovnom životu. U našoj intimi lako se ugnijezde sebičnosti izražene kroz duhovnu zavist, sebeljublje, duhovnu oholost, znatiželju za izvanrednim stvarima, identificiranje sebe sa izvanrednim stvarima. Kada se čovjek počne duhovno buditi u njemu se budi intuicija. Opasnost je da tada on identificira sebe s onim što intuira, prepoznaje, osjeća, ili s onim što priča drugima, propovijeda. Te propovijedi mogu biti izvanredne a naš govor može biti sladak, sladunjav. Može biti isto tako izražen u nekim izvanrednim znakovima i iskustvima. Kad se mi s tim identificiramo, mi sve to okrenemo prema sebi, prema svojoj slavi. Duhovne osobe i vjernici često puta traže znakove. U Evanđelju je naznačeno da je jedini znak Isus Krist, raspeti i uskrsli, Isus Krist koji je u slavi. Svi znakovi koje je Isus činio bili su zato da dovedu ljude do odluke da umru samima sebi i da žive za Boga. Danas su poznati neki pokreti u duhovnom životu koji čine dobro i osobe koje su tamo isto tako čine dobro. Međutim, opasnost je u tim pokretima kao i u karizmatskom, da osobe trče za karizmama i misle da će njima spasiti svijet. Čine od toga spektakle. Danas u duhovnom životu su poznate prakse izlječenja korijena čovjeka, čovječanstva. To je po sebi hvale vrijedno, ali osobe koje to prakticiraju trebaju biti jako pažljive da se ne zaustave na onom što čine, niti da to koriste za svoju slavu. Oni koji traže da se nad njima moli za iscjeljenje korijena neka budu pažljivi da to ne traže radi nekog svog olakšanja, nego da se prikazuju oni, i u sebi uzgajaju ljubav Božju da ozdrave njihovi korijeni i generacije koje su ih pretekle. Dakle, razmišljajući možemo vidjeti u našoj intimnosti, među duhovnim praksama tolike opasnosti, ako se mi ne dignemo da zagrlimo Spasitelja svijeta u onome što je on u biti. U biti svaki čovjek koji slijedi Isusa Krista trebao bi postati svjestan da u njemu stari čovjek treba umrijeti, onaj korijen zla kako bi se u njemu rodio novi život. To bi trebala biti pobjeda smrti u nutрини. U knjizi "*Preko velike barijere*" koju je napisala Stefania Caterina u jednom poglavlju govori se o izlječenju korijena, a u drugom poglavlju o smrti. Dobili smo saznanje da velik broj ljudi ima strah čitati poglavlje o smrti. Poglavlje smrti predstavljeno je u hodu Isusa Krista koji pobjeđuje smrt i pretvara ju u sestricu smrt kao što je iskusio Sveti Franjo. Tko se boji susresti sa smrću, te ući u borbu i pobijediti ju milošću Isusa Krista po njegovoj smrti i uskrsnuću; taj se ne može iscijeliti u korijenu, ne može postati novo stvorenje niti iskusiti u sebi prvo uskrsnuće. Ljudska smrt sama po sebi izaziva strah u čovjeku i to je njegov temeljni strah. U njemu se rađa jedan nagon potrebe da preživi. Sotona koristi taj nagon kako bi se čovjek koncentrirao na samoga sebe, na svoje sposobnosti. Uvlači ga u borbu protiv drugih ili protiv drugoga da bi pobijedio, ali

sve što on čini svojim silama opet će ga dovesti do smrti. Čovjek vjernik pozvan je suočiti se sa smrću po milosti Božjoj koju je dobio. Automatski se u njemu iscjeljuje korijen. On pobjeđuje u sebi strah, izlazi iz sebeljublja i otvara se za darivanje. Ulazi u zajedništvo s pobjedom Isusa Krista i tu pobjedu može komunicirati. Dokle god u čovjeku vlada strah, on je koncentriran na njega, na svoju slabost i dobro pazi da ništa ne pobjegne njegovoj kontroli. On želi svime vladati. Mi možemo vladati samo u Isusu Kristu i po Isusu Kristu. U Djelima apostolskim u prvom govoru Svetog Petra narodu čitamo ove riječi: *”Pouzdanio dakle neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom.” Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: ”Što nam je činiti, braćo?” Petar će im: “Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi i primit ćete dar Duha Svetoga.”*

Ovdje smo čuli jednu jaku riječ: *“Duboko potreseni”*. Vi znate što je potres unutra. Neki prevode ovaj izraz: *“Osjetiše se probodeni.”* Razmišljajmo o jednom čovjeku kojeg zateknete u laži, tako da se ne može više sakriti. On je potresen. On ima mogućnost da se još više zatvori. U strahu, počne se braniti, pravdati, lagati. Tražeći sredstva obrane često puta okrivljava drugoga, napada, svađa se. On nije spoznao da mu u onom potresu Bog daje milost, da mu dolazi svjetlo preko brata, preko sestre ili direktno od Boga. Ako se tako ponaša on se još više zatvara u zlo u jednu patologiju. Možda neće više ni izaći iz te patologije. Posebno kad se radi o sotonistima koji su dali zavjet krvi Luciferu, da će mu biti vjerni. Međutim, i takvi će biti potreseni istinom, probodeni, ali ne znamo hoće li se obratiti. Kršćanin bi trebao biti onaj koji u svakoj Božjoj riječi koju čuje bude otvoren istini. Prepoznaje milost u toj istini koja mu donosi potres. Istinu koja ga mijenja prema novom čovjeku. Taj potres, to probadanje je milost koja usmrćuje grijeh, bolesno stanje, ljudsku sebičnost. U izvanrednim duhovnim iskustvima imamo primjer Svetog Franje Asiškog, koji je zadobio Isusove rane, bio je proboden. To je posebna milost, gdje je Bog probo jednog sveca sve do korijena da ga preobrazi. Sveti Bonaventura piše da se Sveti Franjo sa Laverne vratio kao novi čovjek. Imamo iskustvo Svetog padra Pia koji je bio proboden i osjećao je probodenost u srcu. To je bilo nužno za njegovu preobrazbu i njegovo poslanje. To su rijetki primjeri. Mi bismo trebali iskoristiti svaku priliku da nas svaka istina potrese, probode, da to dopustimo i u tome budemo otvoreni primiti istinu. Mnoge osobe se na neki način pravdaju da su ranjene u životu jer su im roditelji bili teški, jer su imali loša iskustva s drugim ljudima i situacijama. Te osobe neće biti nikada izliječene ako ne shvate da se trebaju prikazati u tim ranama, dići iznad uvrede, zahvaljivati Bogu, da mu trebaju to sve predati, kako bi se on time služio da preobrazi njih same i druge. Dokle god ne bude tog procesa u jednoj duši ona ne može biti izliječena od rana prošlosti. Rane prošlosti kao što dobro znate; potječu od početka našeg života, od

početka života na Zemlji, od naših praroditelja Adama i Eve. Protežu se kroz sve generacije i mi nosimo to u sebi. Ovo je temeljni stav za ozdravljenje jedne osobe, kako bi ona mogla oprostiti, razumjeti. Dakle, u onom probadanju koje je doživjela u onoj rani koju je podnijela, ako se potpuno preda Isusu Kristu, dopusti da Isus ulije u nju svoje pomazanje, ljubav, svjetlo i mir; ona će ozdraviti u korijenu. Iz dana u dan ta osoba će se preobražavati. Ako se osoba počne pravdati; a pravdanja mogu biti traženje razonode da se pobjegne od života, traženje zabave, prazne riječi, prazni razgovori. Dok god čovjek ima takav stav on ne može ozdraviti. Razonoda mogu biti i neki vjerski susreti, molitvene grupe u kojima se površno moli, ne dotiče se korijen života, traže se spektakularne stvari. U svim ovim stvarima trebamo dopustiti da nas milost Božja prožme, da nam Bog dadne razumijevanje, znanje, njegovu ljubav i jakost da se dignemo u slavu Božju.

Tekst kaže: *“Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista, da vam se oprostite grijesi”*. Krstiti se, znači uroniti se u smrt Kristovu, da se oprostite naši grijesi i grijesi drugima, možda onima koji su nas vrijeđali. *“I primit ćete dar Duha Svetoga, primit ćete pomazanje”*. Tamo gdje se mi otvorimo Isusu Kristu i s njim prolazimo kroz smrt prema uskrsnuću, pomazanje Duha Svetoga silazi na nas. Duboko u nama se ukorjenjuje zdravi život i Isus Krist nas liječi. To je važno za naše liječenje, za liječenje drugih oko nas kao i za liječenje korijena čovječanstva, izlječenje korijena. Bez uranjanja u Božju ljubav u Isusa Krista u Mistično jedinstvo s njim, nema korjenitog izliječenja čovječanstva.

Pročitat ću još drugi tekst iz Svetog Pisma koji će nam pomoći s druge strane shvatiti ovo o čemu govorimo.

“Bez mene ne možete ništa učiniti” kaže Isus u 15. poglavlju Ivanova Evanđelja.

“Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore.” Ostati u Isusu Kristu, znači biti ucijepljeni u jedno stablo vječnog života i tu nema kompromisa. Tko želi biti izliječen treba željeti da uskrsne. Tko želi uskrsnuti treba biti ucijepljen potpuno u Isusa Krista. I dalje kaže Isus: *“Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi”* Mi smo ljubljani. Sveti Franjo u poruci koju smo dobili 17. 09. 2012. kaže kada je shvatio čistu Božju ljubav kojom je ljubljen u njemu se sve promijenilo. On se osjetio prihvaćen, osjetio je oprostjenje i počeo je sve ljubiti. Ovo je konkretan primjer duboke promjene čovjeka koji je pobijedio prvu smrt. Osjetiti se ljubljani od čiste Božje ljubavi. Mi se možemo osjetiti ljubljani ako ljubimo tu ljubav. Kao što znate Sveti Franjo je znao plakati i ponavljati ljubav nije ljubljena. Isus Krist je ljubav Očeva koja je prodrla do našeg korijena. U isto vrijeme ako dopustimo da ova ljubav bude ljubljena u našem korijenu, onda ona preko nas ide do korijena cijelog čovječanstva i liječi njihove korijene. Dalje tekst govori: *“Ne izabrate vi mene nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te*

vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam da ljubite jedni druge”

Za nas je ovo jako važno razumjeti. “Ne izabraste vi mene nego ja izabrah vas”. Centar pažnje je Isus Krist i njegova aktivnost u nama, bez njega ne možemo ništa. On nas je pozvao od trenutka našeg začeca. Izabrao nas je, predvidio, opravdao nas i spasio. Kada uronimo u ovu istinu, prepustimo se ovoj istini, u nama teče pomazanje Duha Svetoga koje nas vodi do savršenog života u Isusu Kristu. Vodi nas u slavu. Naš korijen je izliječen i sve ono što se dogodilo u našem životu možemo razumjeti i zagrliti. Isus završava govoreći. “*Ostanite u mojoj ljubavi*”. Kroz sve ovo vrijeme mi smo vas pozivali na cjelovitost vjere, cjelovitu pripadnost Isusu Kristu. U tom stavu mi smo sposobni cjelovito ljubiti druge. Pazimo! Kada uđemo u novo stvaranje ostat će samo ljubav, o kojoj govori Sveti Pavao u 13. poglavlju prve poslanice Korinćanima. Bez ljubavi ne možemo ništa. Često puta susrećemo osobe, koje čitaju knjige velikih obraćenja i čudesa i sanjaju o tome. Svatko od nas to može prepoznati. Ja vam kažem vi možete živjeti čudo u svakom trenutku, u svakoj malenoj situaciji. Kada Bog dopusti da imate križ, kušnje, kada osjetite da su vaši korijeni bolesni, da su vaši praroditelji sagriješili; ako se prepustite Isusu Kristu on će sve iscijeliti i vas će iz dana u dan pretvarati u nove ljude. Vi ćete se preobražavati i bit ćete spremni za uskrsnuće u tijelu. Sve ovo je jedan proces.

Želim završiti naglašavajući jednu istinu. Kao što sam prije rekao, mi ne želimo nikoga uvjeriti u ove stvari. Nije ni uloga Crkve uvjeravanje ljudi da je Isus Krist Sin Božji. Uloga je Crkve da objavi i očituje taj život, da očituje život Trojedinog Boga po Isusu Kristu. Mi ulazimo u vrijeme kada će ova istina zasjati i obradovati sve one koji su prihvatili Isusa Krista kao Spasitelja i žarko se žele s njim Mistično sjediniti. Isto tako ova istina će probosti Sotonu jer će se i on očitovati. Probst će i sve one koji se suprotstavljaju Isusu Kristu i ne žele se obratiti. Ova istina će proizvesti trpljenje u mnogim kršćanima, u mnogim ljudima koji se nisu odlučili ni za Boga ni za Sotonu. Ovo je stvarnost s kojom ćete se susresti jer Bog ubrzava proces otkupljenja svijeta i pripreme za Drugi Dolazak Isusa Krista.

***“ Mi te blagoslivljamo Trojedinu Bože.
Blagoslivljamo te u tvom Sinu Isusu Kristu našem Spasitelju,
jer si nam očitovao život ne samo racionalno.
Ti si nam u Duhu Svetom po Isusu Kristu komunicirao život,
i ovu snagu Isus Krist je ponio do korijena čovječanstva do vrata paklenih.
I svaki dan iznova on obnavlja svoju žrtvu pred tvojim licem za svakog od nas,
da nas ozdravi, da nas otkupi.
Molimo te Bože naš, da sudjelujemo u ovoj dobroti***

*koja se očitovala i koju mi možemo opipati, doživjeti
i koju možemo komunicirati drugima bez puno riječi, u jednostavnosti u tišini.*

*Neka tvoj blagoslov danas siđe na sve slušatelje,
i preko njih na sve one koji su oko njih;
na obitelji, na sav posao, na djelovanje, na sve probleme.
Ti si rekao po svom Sinu: "Tražite najprije kraljevstvo Božje a sve drugo će vam
se nadodati".*

*Neka tvoji sinovi i kćeri postanu vedri, radosni, dostojanstveni.
Neka žive sjedinjeni s tobom da budu zaštićeni od zla iznutra i izvana.*

*I tvoj blagoslov neka siđe na sve vas, blagoslov Trojedinog Boga u ime Oca i Sina
i Duha Svetoga. Amen".*